

Μέσα στην τόση τραγωδία, ο Ιάσοντας δεν μπορούσε πια να μείνει στην Κόρινθο. Κατά μια εκδοχή, έφυγε στην Θεσσαλία. Ήταν η εποχή που ο Πηλέας αντιμετώπιζε την καχυποψία του βασιλιά της Ιωλκού, Ακαστου, και ζητούσε την βοήθεια των συντρόφων του στην Αργοναυτική εκστρατεία για να πάρει την πόλη. Ο Ιάσοντας έσπευσε να βοηθήσει και η Ιωλκός έπεσε.

Ο Ευριπίδης ασπάζεται την εκδοχή που προαναγγέλλει η Μήδεια στην τραγωδία του: «Ο Ιάσοντας μέλλει να πεθάνει από το ξύλο της Αργώς». Με τα μαγικά της, η Μήδεια τον έκανε να κοιμηθεί κάτω από την πρύμνη του караβιού που είχε αρχίσει να διαλύεται. Πάνω στην ώρα, η πρύμνη έσπασε και το βαρύ της ξύλο βρήκε τον κοιμισμένο Ιάσονα στο κεφάλι. Τον άφησε στον τόπο. Κατά άλλη εκδοχή, το ξύλο ήταν αφιερωμένο στον ναό της Ήρας. Όταν ο Ιάσοντας μπήκε στο ιερό, το ξύλο έπεσε και τον σκότωσε. Υπάρχει βέβαια και η άποψη ότι ο Ιάσοντας κρεμάστηκε, όταν είδε τα παιδιά του νεκρά, υπάρχει και εκείνη που λέει ότι τελικά ο αρχηγός των Αργοναυτών δεν παντρεύτηκε την Γλαύκη αλλά γύρισε στη Μήδεια.

Σύμφωνα με αυτήν, είχαν μόνο ένα παιδί, τον Μήδο. Έφυγαν στην Ασία. Εκεί, ο Ιάσοντας έγινε βασιλιάς κι όταν πια πέθανε, τον διαδέχτηκε ο γιος του που έγινε επώνυμος του έθνους των Μήδων, αυτών που με τους Πέρσες θα προσπαθούσαν κάποια στιγμή να πάρουν την Ελλάδα.

Ο Μήδος όμως ναί μεν είναι αναμφισβήτητος γιος της Μήδειας, όχι όμως και του Ιάσονα. Έλεγαν ότι η μάγισσα τον έκανε με έναν βασιλιά στην βόρεια Ασία. Αυτόν διαδέχτηκε ο Μήδος. Όσο για τον Ιάσονα, όταν τα ξανάφτιαξε με την Μήδεια, επωφελήθηκε από τα μαγικά της και ξανάνιωσε. Οι δυο τους πήγαν στην Κολχίδα όπου ο Αιήτης είχε ανατραπεί. Η εκεί παρουσία του Ιάσονα έγινε αιτία ο γέρο βασιλιάς να ξαναπάρει τον θρόνο του!

Η πορεία της Μήδειας

Φευγάτη από την Κόρινθο, είτε μέσω Θήβας είτε απευθείας, η Μήδεια βρέθηκε στην Αθήνα, φιλοξενούμενη του βασιλιά Αιγέα. Από το σμίξιμο των δυο τους προέκυψε γιος, κατά μια εκδοχή ο Μήδος. Η Μήδεια τον προόριζε για βασιλιά της Αθήνας αλλά της προέκυψε ο Θησέας που ερχόταν από την Τροιζήνα. Είχε σηκώσει τον βράχο κάτω από τον οποίο ο Αιγέας είχε κρύψει τα σανδάλια και το σπαθί του, το είχε ζώσει και κατέφθασε στην Αττική, αφού πρώτα εκκαθάρισε τον δρόμο από ληστές και τέρατα. Μπήκε στην πόλη φορώντας έναν κατακόκκινο χιτώνα και μια χλαμύδα που έκρυβε το σπαθί του, εντυπωσιακός και πανέμορφος. Η φήμη του είχε προηγηθεί.

Η Μήδεια τον είδε κι ένωσε τον κίνδυνο. Έπεισε τον Αιγέα να τον καλέσει σε γεύμα και να ρίξει δηλητήριο στην κούπα του, τάχα γιατί είχε έρθει να του πάρει τον θρόνο. Στο τραπέζι, ο Θησέας τράβηξε την χλαμύδα, τάχα να πάρει το μαχαίρι του αλλά με τέτοιο τρόπο, ώστε να φανεί η από ελεφαντόδοντο λαβή του σπαθιού του. Ο Αιγέας το αναγνώρισε αμέσως. Με μια βίαιη κίνηση, έχυσε την κούπα με το δηλητηριασμένο κρασί, σηκώθηκε κι αγκάλιασε τον γιο του και, χωρίς να χάσει χρόνο, βγήκε και τον ανάγγειλε στους Αθηναίους. Χάρηκαν κι αυτοί που θα αποκτούσαν τόσο γενναίο βασιλιά.

Για μια ακόμη φορά, η Μήδεια πήρε τον δρόμο της ξενιτιάς. Μαζί της έφυγε από την Αθήνα και ο γιος της, Μήδος. Ο Πausanίας γράφει ότι κατέληξαν στην χώρα των Αρίων που από τότε ονομάστηκαν Μήδοι. Κατά άλλη εκδοχή, κατέφυγαν στην Κολχίδα. Ο πατέρας της, ο Αιήτης, είχε ανατραπεί από ένα γιο του, Πέρση. Ο Μήδος σκότωσε τον Πέρση και απέδωσε τον θρόνο στον παππού του, τον οποίο αργότερα έμελλε να κληρονομήσει.

Οι ερευνητές πιθανολογούν ότι, στην αρχαιότερη εποχή, η Μήδεια λατρευόταν στην Κόρινθο ως θεά. Όταν επικράτησε η λατρεία της Ήρας, η Μήδεια κατέπεσε σε ηρωίδα. Ο θάνατος των παιδιών της δεν ήταν παρά ο θάνατος και η ανάσταση της φύσης. Πολύ αργότερα, τα παιδιά έγιναν θύματα εκδίκησης μιας απατημένης γυναίκας. Αυτής που, τον 5^ο αιώνα, έπλασε ως διαχρονικό σύμβολο ο μέγας Ευριπίδης.

(τελευταία επεξεργασία, 13 Νοεμβρίου 2021)

